

PRODUKCJA

Fronty Olivia ze zintegrowanym uchwytem dają wrażenie trójwymiarowości, dzięki zastosowaniu dwóch grubości płyt – 16 i 18 mm.

JAKA PŁYTA WIÓROWA NA FRONTY KUCHENNE?

Fot. KAM

Po kilku latach dominacji **MDF** w produkcji frontów kuchennych, w nowej odsłonie powraca popularna płyta wiórowa. Nad swoją konkurentką ma głównie przewagę cenową, ale dzięki nowym technologiom dorównuje jej również w możliwościach obróbki i uszlachetniania, np. lakierowaniu czy produkcji frontów ramiakowych.

TEKST: *Małgorzata Wnorowska*

W branży mówimy: fronty kuchenne z MDF są lepsze od tych z płyty wiórowej, popelniając oczywisty błąd. Zarówno MDF, jak i najbardziej popularna płyta, którą mamy na myśli, są płytami wiórowymi, a twierdzenie „lepsza” – w obliczu najnowszych rozwiązań technologicznych – jest ambiwalentne.

Podstawowa różnica między wspomnianymi płytami – widoczna na pierwszy rzut oka – to wielkość wiórów, z których zostały wykonane. Płyty popularne (tak nazwijmy tradycyjne „wiórowki”) wykonane są z większych cząstek drewna niż MDF, ale wyróżnić w nich można trzy warstwy. Wewnętrzna warstwa zbudowana jest z frakcji większych niż warstwy zewnętrzne. Ten zabieg ma uczynić jej powierzchnię mniej chropowatą, by można było z powodzeniem oklejać ją nawet cienkimi foliami czy arkuszami fornirów. Niemniej płyta popularna ma powierzchnię bardziej chropowatą, a wewnątrz mniej jednorodną od MDF, która produkowana jest z niewielkich cząstek drewna – właściwie włókien drzewnych – poprzez ich sprasowanie z dodatkiem związków łączących i utwardzających. Niektórzy nawet z pogardą nazywają MDF płytą z pyłu drzewnego. Jednak zastosowanie tak drobnych wiórów pozwala na uzyskanie bardzo gładkiej, jednorodnej powierzchni, którą – w przeciwie-

stwie do płyt popularnych – można obrabiać niemal jak drewno, łącznie z frezowaniem, szlifowaniem, zaokrągleniem krawędzi i wierceniem bez ryzyka wyrwać.

NIEPOŻĄDANY CIĘŻAR

Kolejna różnica to gęstość, która dla płyty MDF mieści się w przedziale 650-800 kg/m³, podczas gdy płyta „popularna” osiąga tę dolną granicę – ok. 680 kg/m³. Przekłada się to oczywiście na ciężar płyty, co niekoniecznie jest atutem w produkcji frontów kuchennych. Ciężka płyta MDF wymaga lepszego mocowania na zawiasach i może powodować opadanie frontu po dłuższym czasie. Ponadto każdy kilogram zapakowanego w paczki, przygotowanego do wysyłki mebla, to dodatkowy koszt logistyczny, który trzeba ograniczać, co przemawia za stosowaniem w produkcji frontów lżejszych płyt popularnych.

I jeszcze jedna – bardzo ważna różnica – cena, która w przypadku pytania, która z płyt jest lepsza do produkcji frontów kuchennych, wskazuje wyraźnie na znacznie tańszą płytę popularną.

Wskazane różnice między płytami popularnymi a MDF nie pozostają bez wpływu na możliwości i zakres produkcji frontów kuchennych. Chropowatość powierzchni płyt popularnych

Fot. Forner

Fronty ramiakowe TS Cleaf produkowane są z płyty wiórowej o różnych grubościach (8 i 18 mm).

wykluczała dotychczas możliwość ich lakierowania, a niejednorodność i skłonność do wyrwać podczas obróbki uniemożliwiła zaoblanie krawędzi, frezowanie kształtów, wykonywanie wzorów na ploterach. To dlatego producenci wymyślili płytę MDF. Ale jednocześnie meblarze zastanawiali się, jak podnieść swoją konkuren-

Fot. Italconma

reklama

Dzięki zastosowaniu specjalnych wypełniaczy aplikowanych przez nowoczesne maszyny, nawet zwykła, popularna płyta wiórowa może uzyskać idealnie gładką powierzchnię, a potem być lakierowana czy uszlachetniona cienkimi foliami finish.

cyjność cenową i co zrobić, by pozostając przy stosowaniu tanich płyt popularnych, móc produkować fronty lakierowane albo osiągnąć efekt trójwymiarowości na wzór frezowania drewna czy MDF.

Odpowiedź przyszła najpierw ze strony producentów płyt wiórowych, którzy wprowadzili płytę popularną w wersji wodoodpornej o nieco wyższej gęstości (700 kg/m³). To był pierwszy sygnał do zastosowania jej w produkcji frontów kuchennych czy mebli łazienkowych – stosowanych w pomieszczeniach o wyższej wilgotności, gdzie dotąd preferowany był MDF.

Kolejny krok uczynili dostawcy technologii. Podczas minionej edycji targów Xylexpo zobaczyć można było włoskie technologie pozwalające na uszlachetnianie zwykłych płyt wiórowych cienkimi foliami finish czy ich lakierowanie poprzez wcześniejsze dokładne wygładzenie ich krawędzi przy zastosowaniu specjalnych wypełniaczy. Dzięki temu w płytach wiórowych uzyskiwana jest idealnie gładka powierzchnia, która dotąd zarezerwowana była dla płyt MDF. Kilka takich linii pracuje już także w Polsce, m.in. w zakładzie Sweedwood produkującym meble dla IKEA.

Tym samym udało się zastosować płyty wiórowe do produkcji bardzo modnych frontów lakierowanych, choć często stosuje się je w wariacie z wykorzystaniem dodatkowo ramki aluminiowej, by zabezpieczyć wąską powierzchnię przed uszkodzeniem lakieru i dostaniem się wilgoci.

TRÓJWYMIAR

Kolejny krok w zbliżeniu zastosowania popularnej płyty wiórowej do możliwości, jakie daje MDF, jest nadanie tego typu frontom „trójwymiarowości”. Wciąż trudne jest (choć możliwe przy zastosowaniu odpowiednich ploterów)

frezowanie płyt popularnych czy nadanie ich krawędziom obłych kształtów, ale faktem stało się produkowanie frontów ramiakowych z płyty wiórowej, zarezerwowanych dotąd dla MDF. Takie rozwiązania wprowadziła na rynek włoska firma reprezentowana w Polsce przez Forner. Fronty ramiakowe wykonane są z popularnej płyty wiórowej, ale o różnych grubościach. Ramiak stworzono z płyty grubszej 18-mm, natomiast płycinę z cieńszej 8-mm płyty wiórowej, uzyskując ciekawe wrażenie estetyczne. Podobne wizualnie fronty z płyt wiórowych o dwóch różnych grubościach wprowadziła w tym roku na rynek polska firma – Spółka Meblowa KAM z Milejewa. Oferowane przez nią fronty Olivia wykorzystują popularne płyty wiórowe o grubości 18 i 16 mm, uszlachetnione nowymi papierami dekoracyjnymi firmy Schattdecor. Dodatkowo na części górnej krawędzi zastosowano uchwyt zintegrowany.

CO DALEJ?

Ciekawe pomysły i innowacyjność rodzą się często w ramach poszukiwania lepszych rozwiązań. W przypadku tendencji do zastępowania płyty MDF płytą popularną, wynika to głównie z chęci redukcji kosztów, z powodu zarówno bezpośrednio niższej ceny płyty popularnej, jak i jej mniejszego ciężaru, przekładającego się m.in. na koszty transportu. W przyszłości można się spodziewać, że zarówno sami producenci płyt drewnopochodnych będą dążyć do ulepszenia właściwości swoich płyt (patrz: krok w postaci płyt wilgocioodpornych), jak i znajdą się dostawcy technologii, które będą potrafiły zniwelować ich dotychczasowe wady. Na końcu tego łańcucha znajdują się producenci frontów czy kuchni, którzy będą potrafili wykorzystać nawet najprostsze płyty wiórowe w produkcji innowacyjnych i ciekawych wzorniczo modeli. •

kleiberit c pion